

Η εξάπλωση της άποψης ότι μας ψεκάζουν

Ορθοδοξία / Κοινωνικά θέματα

Πέτρος Παναγιωτόπουλος, Αν. Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bit.ly/2eTZb80>]

Το 1998 κατηγορήθηκε για κατοχή θανατηφόρου άνθρακα (βιολογικό όπλο). Αν και αποδείχθηκε ότι το υλικό που κατείχε ήταν νόμιμο, υπήρξαν ωστόσο ένορκες καταθέσεις ότι είχε ισχυριστεί πως διέθετε ικανή ποσότητα βιολογικού υλικού για να εξοντώσει μία πόλη. Στην απολογία του ο Harris ισχυρίστηκε ότι ήταν πράκτορας της αμερικανικής υπηρεσίας πληροφοριών CIA - ούτε κάτι τέτοιο αποδείχθηκε όμως. Ισχυρίστηκε, επίσης, ότι βρήκε επικίνδυνο βιολογικό υλικό σε χώρους ταφής ζώων που είχαν προσβληθεί. Με παρόμοιες περγαμηνές, ο Harris θεωρούνταν από παρουσιαστές σε Μέσα Ενημέρωσης, οι οποίοι συνήθιζαν να διακινούν καταστροφολογικά σενάρια (και ενίοτε να πωλούν υλικά που προστατεύουν από τους αντίστοιχους κινδύνους), ως ο κατεξοχήν ειδικός επί του βιολογικού πολέμου.

Ο περισσότερο συνεσταλμένος Finke και ο πιο τολμηρός Harris συνέστησαν το 1997 μία συμβουλευτική εταιρεία για την αντιμετώπιση και αποκατάσταση

βιολογικών καταστροφών, ονόματι LWH. Μέσω αυτής κατέκλυσαν το Διαδίκτυο με προειδοποιητικά μηνύματα περί επικείμενων βιολογικών επιθέσεων από το Ιράκ. Εικάζεται ότι η δραστηριότητα αυτή ωφέλησε θεαματικά τις πωλήσεις των σχετικών ηλεκτρονικών βιβλίων, στις υπερσυντηρητικές μεσοδυτικές πολιτείες των ΗΠΑ.

Την ίδια

περίοδο, τα ονόματα των Finke και Harris εμπλέκονται και σε μία συζήτηση που ανοίγει σχετικά με το είδος των καυσίμων που χρησιμοποιούν τα αεροπλάνα. Το περιεχόμενο της συζήτησης είναι σχετικό με εκείνο των «χημικών ιχνών», καθώς αφορά τον προβληματισμό για το αν τα καύσιμα των αεροπλάνων περιέχουν διβρωμοαιθάνιο (EDB), ένωση η καύση της οποίας δημιουργεί επικίνδυνους ρύπους για την ανθρώπινη υγεία. Εκείνη η συζήτηση περιείχε πολλές ομοιότητες με τους ψεκασμούς: υποψίες (αλλαγή της σύνθεσης των καυσίμων των αεροπλάνων, φήμες για επιβολή προστατευτικών στολών εργασίας στους τεχνικούς ανεφοδιασμού), νόθευση των δεδομένων (σύγχυση των προφυλάξεων από το καρκινογόνο βενζόλιο με τις υποτιθέμενες νέες προφυλάξεις για το διβρωμοαιθάνιο, παραθεώρηση της σκοπιμότητας αντικατάστασης των καυσίμων - που ήταν η ασφάλεια, παραγνώριση της χρήσης του διβρωμοαιθανίου σε παλαιότερες μορφές βενζίνης για συγκεκριμένους μηχανολογικούς σκοπούς και της απόρριψης της χρήσης του, όταν ξεπεράστηκαν τα αντίστοιχα μηχανολογικά προβλήματα, αποσιώπηση του γεγονότος ότι η μετρηθείσα μόλυνση στο έδαφος προήλθε κατά πάσα πιθανότητα από επίγεια διαρροή και όχι από τις εκπομπές των αεροσκαφών), χαμένα αρχεία και αλληλοαντικρουόμενες πληροφορίες.

Σχετικά με την υπόθεση αυτή, οι μαρτυρίες συγκλίνουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στο ότι στάλθηκαν δείγματα καυσίμων προς εξέταση στον Harris από μεμονωμένα πρόσωπα (που χαρακτηρίζονται ως «πατριώτες πιλότοι», ευαισθητοποιημένοι για το ρόλο των πτήσεών τους). Ωστόσο, από τους ίδιους

τους ερευνώντες (μεταξύ των οποίων και ο Bill Brumbaugh, μέλος της Ευαγγελικής Εκκλησίας, άνθρωπος των Μ.Μ.Ε. και εξίσου αμφιλεγόμενη προσωπικότητα), οι εκτιμήσεις του Harris θεωρήθηκαν αναξιόπιστες και ο γενικότερος ρόλος του περίεργος, καθώς ο ίδιος διατεινόταν ότι είχε εργασθεί για τη CIA και αποφάνθηκε ότι τα καύσιμα περιείχαν χλωριούχο ψευδάργυρο. Αξιοσημείωτο επίσης, είναι το γεγονός ότι ποτέ δεν ήρθαν στο φως τα αποτελέσματα των συγκεκριμένων αναλύσεων, παρόλο που συστηματικά γινόταν λόγος γι' αυτά.

Παρά την έλλειψη επιβεβαιωμένων στοιχείων, το ηλεκτρονικό μήνυμα που έστειλε σε μεγάλο αριθμό παραληπτών ο Finke το καλοκαίρι και το φθινόπωρο του 1997 προειδοποιούσε για γενοκτονία που συντελούνταν από αέρος καθώς τα αεροπλάνα έφεραν στα καύσιμά τους το επικίνδυνο προαναφερθέν EDB. Επικαλούνταν μάλιστα μαρτυρίες πιλότων, αγροτών και ναυτικών σε δεξαμενόπλοια και κυρίως τα «περίεργα» ίχνη που άφηναν τα αεροπλάνα στις πτήσεις τους και παρέμεναν για ώρες στην ατμόσφαιρα.

Το ηλεκτρονικό αυτό μήνυμα διαδόθηκε αστραπιαία, σε διάφορες παραλλαγές και εμπλουτισμένο και με άλλα ύποπτα στοιχεία (όπως λ.χ. τη χρήση χλωριούχου ψευδάργυρου). Σε νεότερες εκδοχές του, το μήνυμα περιλάμβανε αντιφάσεις και ανακριβή στοιχεία (π.χ. τηλέφωνα εργαστηρίων, ονόματα υπευθύνων). Εντυπωσιακό είναι ότι όσοι ενεπλάκησαν με τον ένα ή τον άλλον τρόπο στην υπόθεση αυτή, δεν έδωσαν περαιτέρω στοιχεία, παρότι εκλήθησαν. Ο Finke, ειδικά, απέτρεπε από το να προχωρήσουν όσους ενδιαφέρονταν για περισσότερες λεπτομέρειες, επικαλούμενος τις υποτιθέμενες προφυλάξεις που έπαιρναν όσοι είχαν ασχοληθεί στενά με την υπόθεση, λόγω πιθανών κυβερνητικών αντιποίνων. Επίσης έκανε λόγο για θανάτους που συνέβησαν σε όσους ήθελαν την περαιτέρω έρευνα.

Όλα αυτά, πάντως, δεν πτόησαν όσους έσπευσαν να πιστέψουν στη θεωρία αυτή και προθυμοποιήθηκαν να την αναπαράγουν. Βέβαια, η αλήθεια είναι ότι κάτι τέτοιο δεν στάθηκε ιδιαίτερα δύσκολο, καθώς το εν λόγω σενάριο υιοθετήθηκε σχεδόν αμέσως (Σεπτέμβριος 1997) από τη λίστα αποδεκτών «BIOWAR-L email list» (Με την εγγραφή σ' αυτή τη λίστα μπορεί κάποιος να πληροφορηθεί για τις σχετικές εξελίξεις στο συγκεκριμένο τομέα. Ανάλογες λίστες κυκλοφορούν σχετικά με τον ηλεκτρονικό πόλεμο που διεξάγεται σχετικά με την παγκόσμια κυριαρχία και με τις προσπάθειες ελέγχου της συνείδησης των πολιτών).

(συνεχίζεται)

<http://bit.ly/2f6f3VO>